

KRYMINALISTYCZNE BADANIE TATUAŻY JAKO CECH OSOBY PRZESTĘPCY

W artykule naukowym autor przeprowadza analizę najbardziej rozprzestrzenionych rodzajów tatuaży, w pierwszej kolejności tych o charakterze kryminalnym, jako najbardziej postrzeganych, w celu uzyskania informacji kryminalistycznie znaczącej na temat osoby przestępcy, funkcji tatuowania z punktu widzenia relacji międzyosobowych i międzygrupowych, jego lokalizacji na ciele osoby łamiącej prawo w zależności od składu, charakteru działalności przestępczej, mody oraz osobliwości narodowych i religijnych.

Słowa kluczowe: przestępczość, osoba, cecha, tatuowanie kryminalne, funkcja tatuowania.

CRIMINALISTICS RESEARCH OF MAINTENANCE OF TATTOOS AS SIGNS OF FACE OF CRIMINAL

In scientific sex, an author conducts the analysis of the most widespread types of tattoo first of all criminal, as most evident for a receipt criminalistics meaningful information about the face of criminal, function of tattoo from the point of view of interpersonality and intergroup co-operation, his localization on the body of offender depending on composition, character of criminal activity, fashion, national and religious features.

Keywords: criminality, person, sign, criminal tattoo, functions of tattoo.

КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗМІСТУ ТАТУЮВАНЬ ЯК ОЗНАКИ ОСОБИ ЗЛОЧИНЦЯ

Анотація У науковій статі, автор проводить аналіз найбільш розповсюджених видів татуювання, насамперед кримінального, як найбільш наглядне для отримання криміналістично значущої інформації про особу злочинця, функції татуювання з точки зору міжособистісної та міжгрупової взаємодії, його локалізацію на тілі правопорушника залежно від складу, характеру злочинної діяльності, моди, національних і релігійних особливостей.

Ключові слова: злочинність, особа, ознака, кримінальне татуювання, функції татуювання.

Актуальність теми обумовлена тим, що з точки зору вирішення ідентифікаційних завдань, стосовно ототожнення особи людини, яка вчинила злочин або безвісти зникла, особливі прикмети цієї людини, до числа яких належить і татуювання, є найбільш цінними й інформативними серед інших ознак зовнішності людини, а їх значення для вирішення завдань ідентифікації є загальновідомим і не потребує додаткового обґрунтування та розгляду. Однак шляхом криміналістичного дослідження змісту татуювання може бути отримана також і суттєва інформація про властивості особи її носія. На наш погляд, саме отримати необхідну криміналістичне значиму інформацію про особу носія татуювання з малюнка на татуюванні можна тільки шляхом її «дешифрування», тобто встановленням її смислового навантаження.

У криміналістичній науці вивченню символіки татуювань у осіб, які мають судимість за кримінальні злочини, приділено недостатньо уваги. Водночас малюнки, написи та їхнє традиційне розташування на тілі надають різну інформацію стосовно особи їх носія [1].

Як вірно зазначає, К. В. Калюга, татуювання у сучасному злочинному світі зберігає певні «історичні» традиції, що дозволяє не тільки визначити статус особи, особливі її риси,

Oleh Batiuk
doktor nauk prawnych,
docent
ekspert projektów
naukowych i
międzynarodowych
Instytut Rozwoju
Naukowego
Lubelskiego Parku
Naukowo -
Technologicznego
(m. Lublin, Polska)

нахили, злочинну кваліфікацію, а й кримінальну спеціалізацію, злочинні та життєві вподобання тощо [4].

Одним із перших на поширення татуювань серед злочинців звернув увагу італійський лікар-психіатр Ч. Ломброзо (1835—1890 рр.), який вважав татуювання проявом атаківізму та ознакою морально неповноцінних людей. Він вважав, що татуювання тісно пов'язане з розумовими здібностями їх носіїв, здебільшого природжених злочинців і повій. На його думку, «...татуювання... як фрак з орденами — що більше татуований, то більший авторитет має серед приятелів, тоді як не татуований не має впливу» [2].

Проблемою розшифрування злочинських татуювань займалися такі вчені, як А. Броннікова, В. Бурик, Ю. Дубягін, А. Капітанський, В. Литвин, В. Пилипчук, В. Пиріжков та інші, які вважали кримінальне татуювання «наочним хронічним тавром судимості», а явище татуювання зараховували до формування злочинних типів особистості в місцях позбавлення волі. Звертаючи увагу на сувору «біографічність» татуювань, їх відповідність відомостям особової справи засудженого, вони вбачали наявність кореляційного зв'язку між зображенням татуювання, яке обирає засуджений, і психологією його особистості. На цій основі було створено відповідні альбоми зображень татуювань, довідники, схеми, трафарети, малюнки, фото тощо.

Опираючись на цю базу, доцільно кваліфікувати найбільш розповсюджені види татуювання з метою використання їх для збирання інформації стосовно особи злочинця, зокрема шляхом опитування свідків, очевидців, потерпілих, працівників лікувальних закладів.

Серед різноманіття видів татуювань найбільший інтерес з точки зору отримання криміналістично значущої інформації про особу злочинця становить так зване кримінальне татуювання (на відміну від побутового, пам'ятного, декоративного), адже саме воно пов'язане з його кримінальним минулим і криміногенною орієнтацією. Таке татуювання, як правило, наноситься під час відбування засудженим покарання у вигляді позбавлення волі.

За свідченням окремих дослідників [3, с. 151], татуювання мають понад 70 % правопорушників.

Основними елементами татуювань є:

- грецький хрест, що відображає кількість судимостей, строк позбавлення волі, а також несе свою головну релігійну функцію;
- свастика (фашистський хрест) — знак невдоволення існуючим режимом (на статевому члені — знак сексуальної агресії);
- крапка — тавро засуджених за певний вчинок у своїй групі, що наноситься силоміць (як засіб покарання використовується тавро);
- ніж, кинджал, пістолет — знаряддя вчинення злочину, які вказують на злочинне спрямування;
- шприц, карти, пляшка, келих, кістки — як супутні атрибути злочинного способу життя;
- оголена жінка (найчастіше на хресті або близько до нього, над гробом, обвита змією) — факт страждання, що відбулося через жінку, схильність до гомосексуалізму;
- бюст жінки, ім'я жінки — страждання за певною жінкою (взагалі оголена жінка — це вияв сексуальної орієнтації);
- птахи, змії, тигри, леви — агресивна орієнтація злочинця
- орел, що роздирає жінку, — гвалтівник; орел на грудях — високий статус у злочинному світі (те саме і змія, що обвиває кинджал);
- пейзаж і явища природи використовуються як з художньо-декоративною метою, так і з метою вияву певних ідей (сонце, що сходить над морем, виражає прагнення до волі; пальми на безлюдному острові — ізолювання; надгробник, дзвони, куполи та хрести — строк ув'язнення);
- дзвоник, ґрати, колюча проволочка — ізоляція.

Крім того, доволі поширено словосполучення «рятуйте наші душі».

Татуювання наносять на всі частини тіла, але перевага надається рукам — від плечей до пальців.

Національні особливості відображаються не у змісті, а в символіці та орнаменті, які використовуються для розкриття принципів кримінальної субкультури. Так, особи, які

мешкають на березі моря, як символи використовують зображення хвиль, сходу сонця над хвилями, чайки, а ті, що мешкають у горах, — орлів, верхівки гір, фортеці на скелі тощо.

У кримінальній ієрархії за татуванням можна точно визначити статус особи у кримінальному осередку. Так, особам високого статусу наносяться почесні відзнаки, які називаються «регалками». Низькостатусним підліткам, особливо з числа пригноблених («опущених», «смітників» тощо), татування наносяться силоміць.

Це — татування-тавро (на кримінальному жаргоні — «нахабки», «ганебні»).

Отже, татування може бути і засобом заохочення, нагородою тим, хто відзначився, і засобом деперсоналізації тих, хто завинив.

Нерідко татування використовують з метою ототожнення злочинної діяльності з героїчними та найпрестижнішими у суспільстві професіями (льотчика, моряка, геолога та іншими), для чого використовують традиційні атрибути героїчних професій: у моряків, наприклад, маяк, якір, рятувальний круг, вітрильник, каравела, альбатрос, красуня у тільнику та безкозирці.

Таким чином, татування — не випадкове явище у кримінальних групах. Воно виконує різноманітні функції міжособистісної та міжгрупової взаємодії, компенсуючи втрачені цінності у зв'язку з відторгненням осіб від суспільства або ізоляцією у місцях позбавлення волі.

Аналіз локалізації татувань на тілі правопорушника залежно від їхнього складу, характеру злочинної діяльності, моди, національних і релігійних особливостей дозволяє сформулювати таку класифікацію:

- за формою передачі (символи, цифри, абрєвіатури, тексти, малюнки);
- за змістом (сигнально-виокремлювальні, стратифікаційно-статусні, особистісно-встановлювальні, політичні, міфологічні, культові, антирелігійні, тюремні, еротичні, декоративні, гумористичні, сентиментальні, професійні й таврування);
- за особистісною значущістю («регалки» (від «регалії») — почесні відзнаки для «еліти»; «партачки» (від «партачити») — «саморобки» низької якості; «нахапки» — таврування, нанесені нахабно, тобто із застосуванням насилля);
- за локалізацією на тілі (на відкритих ділянках, на прихованих під одягом ділянках, на інтимних частинах тіла, по всьому тілу);
- за ступенем впливу на суб'єкта сприйняття (ті, що легко запам'ятовуються, ті, що важко запам'ятовуються);
- за розмірами (малоформатні, великомасштабні);
- за способами нанесення (одноразові та такі, що наносяться багаторазово, ті, що наносяться «вручну» та за допомогою трафаретів);
- за кількістю (одиничні, численні, суцільні);
- за ступенем стійкості (стійкі, нестійкі).

Як уже зазначалось, існує певна залежність між характером кримінальної діяльності та татуваннями, які наносяться. При цьому насильницькі татування зазвичай наносяться тим особам, які: програли в карти і не віддали вчасно борги, крадуть у своїх («пацюки»), засуджені за звалтування неповнолітніх, розбещують неповнолітніх. Також насильницькі татування наносяться гомосексуалістам і «стукачам».

Татування також використовують і як талісман — знак, що рятує від неприємностей [3, с. 151—189].

Наявність у особи кримінального татування дозволяє припустити, що ця особа раніше вчинила злочин і була засуджена до позбавлення волі. Залежно від малюнка татування та його змістового значення можна отримати таку інформацію про його носія:

- відомості персонографічного характеру — дата народження, рік ув'язнення, рік звільнення з місць позбавлення волі, інформація про місцевість, де особа відбувала покарання, номери пенітенціарних установ;
- відомості про злочинну діяльність — кількість судимостей, строк позбавлення волі, вид режиму та пенітенціарної установи, склад злочину (хуліганство, крадіжка, пограбування тощо), злочинна спеціалізація та кваліфікація, спосіб і місце вчинення злочинів, статус у злочинній ієрархії, належність до певного злочинного угруповання;
- причини злочинного способу життя;
- наявність негативних звичок (алкоголік, наркоман);
- сексуальна орієнтація;

- ставлення до оточення, адміністрації ВТУ, держави, закону та правоохоронних органів;
- особистісні установки — злісне порушення режиму утримання, схильність до втечі з ВТУ, припинення чи продовження злочинної діяльності;
- особисті якості (сильний, жорстокий, незалежний);
- психологічний стан (скорбота, надія, безвихідь);
- віросповідання.

Таким чином, татування, на відміну від інших особливих прикмет, є джерелом доволі великого обсягу криміналістично значимої інформації, завдяки якій можна отримати відомості не тільки про фізичні властивості особи, а й про біологічні, соціальні, психологічні та психічні властивості носія татування.

Варто погодитись із К. Калюга, про те, що наявність такої інформації про особу злочинця має велике практичне значення для розкриття злочинів, висунення відповідних слідчих версій, профілактичної діяльності та реалізації одного з основних завдань кримінального покарання — виправлення та перевиховання засуджених. Крім того, правильне використання працівниками правоохоронних органів інформації, яка певною мірою характеризує особу злочинця, може допомогти спрогнозувати майбутню його поведінку у конкретній ситуації (наприклад, у процесі проведення певної слідчої дії, відбування покарання у місцях позбавлення волі та після звільнення) [4].

Безпосередніми джерелами відомостей про наявність певного татування у злочинця можуть бути його матеріальні та ідеальні сліди у навколишньому середовищі (ідеальні сліди залишаються в пам'яті людей, які бачили ці татування, а носієм матеріальних слідів є злочинець, на шкірі якого виконано татування).

Відомості про наявність татування та його зміст у підозрюваного, обвинуваченого чи підсудного можуть бути отримані під час попереднього розслідування та судового розгляду кримінальної справи процесуальним чи непроцесуальним способами.

Процесуально такі відомості отримують під час допитів потерпілих і свідків, які бачили татування, підозрюваного, обвинуваченого та їх огляду, що проводиться з дотриманням вимог ст. 241 Кримінального процесуального кодексу України, огляду трупа, судово-медичної експертизи. Відомості про татування заносять до протоколу відповідної слідчої дії з обов'язковою фіксацією точного розташування татувань на поверхні тіла людини, їх форми, розмірів (малюнків, символів), кольору, змісту текстів, дат тощо.

Наявність і характер татування у підозрюваних чи обвинувачуваних під час допитів свідків і потерпілих з'ясовуються шляхом формулювання запитань, найтипівішими з яких можуть бути такі.

Коли, за яких обставин свідок або потерпілий бачив татування на тілі підозрюваного чи обвинувачуваного?

В яких місцях тіла підозрюваного чи обвинувачуваного розташовувалися татування?

Які відомості про татування запам'ятав свідок або потерпілий (розмір, форму малюнка, зміст тексту, дату, колір та інші індивідуальні особливості)?

Для одержання точнішої та об'єктивнішої інформації про татування під час допитів і опитувань часто застосовують довідкову літературу, а в окремих випадках запрошують художника, який за свідченнями рідних, близьких, а також співробітників правоохоронних органів фіксує графічну інформацію про особливості малюнка, тексту чи аббревіатури татування.

Для об'єктивізації показань свідків інформацію про татування доцільно одержувати від кожного свідка окремо і в разі розбіжностей скоригувати отримані дані, провівши спільний аналіз з допитуваними. Якщо можливо, опис татувань слід доповнювати точнішим і об'єктивнішим методом фіксації — фотографуванням і відеозаписом.

Непроцесуальним методом відомості про наявність татування та його зміст слідчий (або інший працівник правоохоронних органів) може отримати під час безпосереднього спостереження (якщо татування нанесено на відкритих ділянках шкіри), бесід з родичами, близькими чи знайомими, проведення оперативно-розшукових заходів. Відомості про наявність татування у певної особи можна отримати також з медичних та інших документів, даних криміналістичного обліку. Якщо факт наявності татування у певної особи, зазначений у медичному чи іншому документі, має доказове значення у кримінальній

справі, слідчий повинен проглянути цей документ, скласти протокол і долучити його оригінал або копію до справи.

Слід зазначити, що отримання та використання криміналістично значимої інформації про особливості особи злочинця відбувається незалежно від його бажання. Як відомо, попереднє розслідування у кримінальній справі, як правило, здійснюється в умовах конфлікту між слідчим та особою, що вчинила злочин і всіма можливими засобами протидіє встановленню слідчим об'єктивної істини у справі, у тому числі й отриманню необхідного обсягу криміналістично значимої інформації (шляхом відмови надання показання або перекручування фактів, викладення їх на свою користь). А отже, за відсутності інших джерел у таких випадках ступінь інформованості слідчого залежить від бажання та особистих міркувань злочинця.

Інша ситуація складається у разі отримання інформації про особу злочинця за допомогою дослідження малюнка татуювання на його тілі. За наявності відомостей, що на тілі підозрюваного чи обвинуваченого є татуювання, слідчий може примусово провести огляд і отримати необхідні відомості через тлумачення малюнка татуювання, попри його небажання надавати таку інформацію.

Зрозуміло, що отримати криміналістично значущу інформацію про особу носія татуювання з його малюнка можна тільки за допомогою дешифрування, тобто встановлення його смислового навантаження. Наприклад, татуювання у вигляді еполета з білим черепом зі схрещеними кістками та аббревіатурою (рис.) може означати своєрідну відзнаку того, що його носій у злочинному середовищі належить до категорії так званих злочинних авторитетів у тюремній ієрархії, лагерної еліти. Наявність еполетів посвідчує право на застосування сили («еполети» зазвичай відображають знаки доблесті, щось на зразок орденів або медалей; наколюють їх під час непокори, бунтів, передусім з ідейних міркувань).

Власники таких татуювань, як правило, характеризуються прагненням до порушень режиму утримання, а отже, у разі виявлення в ув'язнених таких еполетів їх відразу заносять до списку потенційних заколотників.

Черепи та схрещені кістки татуюють на плечі та передпліччі, як правило, жорстокі, агресивно налаштовані особи (при цьому череп — це символ злочинців, які прагнуть влади).

Що стосується аббревіатури, то їхнє тлумачення не є чимось непорушним і незмінним. Воно може бути вільним. Багато скорочень трактуються по-різному.

Справжнє значення текстових скорочень достеменно знає лише їхній власник.

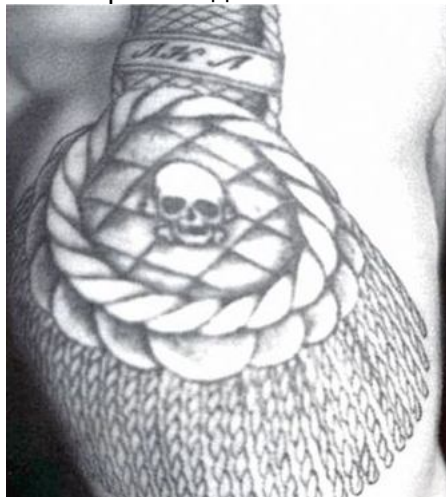

Рис. Татуювання у вигляді еполета з білим черепом зі схрещеними кістками та аббревіатурою

Варто погодитись із С. Лукашевичем, що кримінально-злочинські традиції і звичаї є тим фундаментом, на якому закріплюється досвід попередніх поколінь злочинців, що забезпечує його спадкоємність і сприяє стимулюванню злочинної поведінки серед осіб, що потрапляють під вплив кримінальної субкультури в місцях позбавлення волі, їх подальшій

професіоналізації і консолідації. Норми кримінальної субкультури зберігають у злочинності стабільність, можливість до відтворення, укріплюють її в боротьбі з соціальним впливом. Ці процеси мають подвійну природу: з одного боку, вони виступають засобами підтримки стабільності, а з іншого — залучення до своїх лав нових членів. Відбиваючись від індивідуального сприйняття, кримінальні субкультурні традиції і звичаї виступають «закріплювачем» негативних суб'єктивних настанов особи [5].

Завдяки тому, що татування — це штучне порушення шкіряного покриву за допомогою колючих (ріжучих) інструментів з подальшим введенням у шкіру фарбувальних речовин для отримання стійких малюнків або інших зображень, воно може бути не лише ідентифікуючою ознакою особи, а й ознакою рельєфу поверхневого шару шкіряного покриву.

На жаль, татування доволі довго використовувалось переважно з метою ідентифікації, впізнання, хоча якщо розкодувати його зміст, воно може багато розповісти про смаки їхнього носія, виказати певні бібліографічні відомості. Як свідчить аналіз татування, трафарети (тобто малюнки), за якими роблять татування, постійно змінюються, тому однозначне їхнє розшифрування, як правило, неможливе. Однак їх вивчення упродовж тривалого часу дозволило вичленувати загальні ознаки, ознайомлення з якими буде надійним підґрунтям для відповідного орієнтування працівників правоохоронних органів [2].

Як **висновок**, зазначимо, що криміналістичне дослідження татування дозволяє встановити суттєві відомості про особу, а саме: по-перше, на відміну від інших особливих прикмет кримінальне татування може бути джерелом такої значної за обсягом інформації, яка дозволяє отримати відомості про притаманні їй анатомічні, біологічні, психологічні та соціальні властивості, які є необхідними для ідентифікації особи, вирішення тактичних завдань та встановлення фактичної картини події злочину в процесі його розкриття та розслідування; по-друге, інформація про особу з кримінальним татуванням є невід'ємним елементом криміналістичної характеристики злочинів, що вчиняються засудженими в місцях позбавлення волі, яка в свою чергу, є підґрунтям, типовою моделлю для розробки та побудови методики розслідування злочинів, вчинених засудженими в місцях позбавлення волі. Необхідно також враховувати, що в процесі розслідування злочинів, вчинених в пенітенціарних установах, засуджений може бути не тільки підозрюваним чи обвинуваченим, а й потерпілим або свідком у розслідуваній справі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Лозовский В. Как жить и провести время с пользой в тюрьме. Татуировки [Электронный ресурс] / В. Лозовский. — Режим доступа : <http://www.tyurem.net/mytext/how/039.htm>.
2. Татуировки. История возникновения и проникновения в преступный мир [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://www.wowanium.narod.ru/tatu.html#01>.
3. Пирожков В.Ф. Криминальная психология / В.Ф. Пирожков. — М. : Ось-89, 2001. — 704 с.
4. Калюга К. В. Татування як криміналістична ознака особи злочинця / К. Калюга // Криміналістичний вісник, - № 1 (19), 2013. — С.94-100.
5. Лукашевич С. Кримінальна субкультура як один із факторів негативного впливу на засуджених / С. Лукашевич // Вісник Академії правових наук України /1 (24) – 2001- С.182-189

CRIMINALISTICS RESEARCH OF CONTENT OF TATOOS AS SIGNS OF CRIMINAL'S FACE.

O. BATIUK

Actuality of theme is conditioned by that from the point of view of decision of identification tasks, in relation to equation of face of man, that committed crime or disappeared without a new, the special signs of this man, a tattoo belongs to the number of that, are most valuable and informing among other signs of appearance of man, and their value for the decision

of tasks to authentication is well-known and does not need an additional ground and consideration. However by criminalistics research of maintenance of tattoo can be got also and substantial information about properties of face of her transmitter. In our view, exactly to get necessary criminalistics meaningful information about the face of transmitter of tattoo from a picture on a tattoo it is possible only by her "decoding", id est by establishment of her semantic loading.

In criminalistics science to the study of symbolics of tattoos for persons, that have a conviction for criminal offences, attention not enough is spared. At the same time pictures, inscriptions and their traditional location, on a body give different information on the face of their transmitter [1].

As marks right, K. Kaluga, a tattoo in the modern criminal world keeps "historical" traditions are certain, that allows not only to define status of person, her special lines, inclinations, criminal qualification, but also criminal specialization, criminal and vital tastes and others like that [4].

One of the first on distribution tattoos the Italian doctor-psychiatrist Ch. Lombrozo (1835-1890), that counted a tattoo the display of atavism and sign morally inferior people, paid attention among criminals. He considered that a tattoo it is closely constrained with mental abilities of their transmitters, mostly bear criminals and prostitutes. According to his opinion ".tattoo... as a tail-coat with orders - that anymore tattooed, then greater authority has among friends, while the not tattooed does not have an influence" [2].

The problem of decoding of thievish tattoos such scientists engaged in, as A. Bronnikowa, V. Burik, U. Dubyagin, A. Captain, B. Lytvyn, V. Pilipchuk, V. Pirizkov et al, that considered a criminal tattoo the "evident chronic brand of previous conviction", and the phenomenon of tattoo was set off to forming of criminal types of personality in the places of imprisonment. Paying attention to severe "biografichnist" of tattoos, their accordance to information of the personal file of convict, they saw the presence of cross-correlation connection between the image of tattoo, that elects convict, and psychology of his personality. On this basis the corresponding albums of images of tattoos, reference books, charts, stencils, pictures, photos, were created.

Leaning against this base, it is expedient to characterize the most widespread types of tattoo with the aim of the use of them for collection of information on the face of criminal, in particular by questioning of witnesses, eyewitnesses, victims, workers of curative establishments.

Among the variety of types of tattoos most interest is from the point of view of receipt criminalistics meaningful information about the face of criminal presents the so-called criminal tattoo (unlike domestic, memorable, decorative), in fact exactly it is related to his criminal past and criminogenic orientation. Such tattoo, as a rule, is inflicted during serving to convict of punishment as imprisonment.

On the certificate of separate researchers [3, p. 151], tattoos have over 70 criminals.

The basic elements of tattoos are:

- it is the Greek cross, that represents the amount of previous convictions, term of imprisonment, and also carries the main religious function;
- a swastika (fascist cross) is a sign of dissatisfaction by the existent mode (on a penis is a sign of sexual aggression);
- a point is a brand of convict for a certain act in the group that is inflicted by force (as means of punishment are used brand);
- than, a dagger, a pistol is instruments commissions of crime, that specify on criminal aspiration;
- it is a syringe, maps, bottle, glass, bones - as concomitant attributes of criminal way of life;
- it is a bare woman (mostly on a cross or close to him, above a coffin, entwisted by a snake) fact of suffering that took place through a woman, propensity to homosexuality;
- it is a bust of woman, name of woman of suffering after a certain woman (an in general bare woman is a display of sexual orientation);
- are birds, snakes, tigers, lions is an aggressive orientation of criminal. An eagle that tears apart a woman is a rapist; eagle on a breast is high status in the criminal world (the same and snake that winds around a dagger);
- the landscape and phenomena of nature is used both with an artistically-decorative aim and with the aim of display of certain ideas (a sun that mounts above a sea expresses aspiring to

will; palms on an uninhabited island are an isolation; надгробник, ringing, domes and crosses is a term of conclusion);

- it is a bluebell, to play, prickly проволока is an isolation.

In addition, a word-combination is sufficiently widespread "rescue our souls".

Tattoos inflict bodies on all parts, but advantage gets to the hands - from shoulders to the fingers.

National features are represented not in maintenance, but in a symbolics and decorative pattern, that is used for opening of principles of criminal subculture. Yes, persons that live ashore sea, as symbols use the image of waves, sunrise above waves, gulls, and those that live in mountains, - eagles, apexes of mountains, fortress on a rock and others like that.

In a criminal hierarchy after a tattoo it is possible exactly to define status of person in a criminal cell. Yes, the honoured differences that is named "регалками" are inflicted the persons of high status. To the Low-status teenagers, especially from a number oppressed ("tomentous", "trashes" and others like that), tattoos are inflicted by force.

It is a tattoo-brand (on criminal jargon - "nachabki", "disgraceful").

Thus, a tattoo can be and by the means of encouragement, by a reward that, who was marked, and by the means of where personalisations are those, who was guilty.

Quite often tattoos use with an aim identifying of criminal activity with heroic and prestige in society professions (pilot, seaman, geologist et al), for what use the traditional attributes of heroic professions : for a seaman, for example, lighthouse, anchor, rescue circle, sailing-vessel, caravel, albatross, beautiful woman in tilniku and peakless cap.

Thus, the tattoo is not an accidental phenomenon of criminal groups. It performs various functions of interpersonal and group interaction, compensating for lost value in connection with the rejection of people from society or exclusion in places of deprivation of liberty.

Analysis of the localization of the tattoos on the body of the offender, depending on their composition, the nature of the criminal activities, fashion, national and religious backgrounds allows you to create the following classification:

- in the form of transmission (symbols, numbers, abbreviations, texts, drawings);

- the content (signal-vykreslovani, stratificatio-status, student-distribution, political, mythological, religious, anti-religious, prison, erotic, decorative, humorous, sentimental, professional and branding);

- personal importance ("regali" (from "jewels") — honorable award for "the elite"; "petacci" (from "to cook") is a "homemade" low quality; "nahalka" — branding, brazenly applied, that is, with violence);

for the localization on the body (in the open areas, hidden under the clothing areas, intimate parts of the body, around the body);

- the degree of impact on the subject of perception (the ones that are easy to remember, those that are hard to remember);

- by size (small, large);

- application (disposable and those that are applied repeatedly, those that are applied manually and with the help of stencils);

- the number (single, multiple, continuous);

- on the degree of stability (stable, unstable).

As already noted, there is a definite relationship between the nature of criminal activity and tattoos that are applied. This forcible tattoo is typically applied to those persons who: lost cards and did not give the debt on time, they steal from their ("rats"), convicted for the rape of a minor, corrupting a minor. Forced tattoos are applied to homosexuals and "informers".

Tattoos are also used as a talisman, a sign that eliminates the hassles [3, p. 151-189].

The presence of a person penal tattoo suggests that the person has previously committed a crime and was sentenced to imprisonment. Depending on the pattern of the tattoo and its meanings can get this type of information about its bearer:

- information personalnego nature, date of birth, year of conclusion, year of release from prison, information about the area where the person was serving a sentence, the rooms of penitentiary institutions;

- information on criminal activity — the number of convictions, prison term, kind of mode and prisons, the crime (hooliganism, theft, robbery and the like), criminal specialization and

qualification, method and place of crime, status in the criminal hierarchy, belonging to a certain criminal group;

- reasons why criminal lifestyle;
- negative habits (alcoholic, drug addict);
- sexual orientation;
- the attitude to the environment, the administration of the ITA, government, law and law enforcement;

– personal settings — malicious violation of the regime of detention that the propensity to escape from prison, termination, or continue criminal activity;

- personal qualities (strong, cruel, independent);
- psychological state (grief, hope, despair);
- religion.

Thus, tattoo, unlike other special signs, is the source of quite a large amount of forensically relevant information, through which you can obtain information not only on the physical properties of the face, but also on biological, social, psychological and mental properties of the bearer of the tattoo.

We should agree with K. Kaluga, that the availability of such information on the identity of the criminal is of great practical importance for solving crimes, the nomination of the relevant investigative leads, preventive activities and implementation one of the main objectives of criminal punishment — correction and reeducation of convicted persons. In addition, the proper use of law enforcement information, which to some extent characterizes the identity of the offender can help to predict future behavior in a particular situation (for example, in the process of conducting certain investigative actions, punishment in prison and after release) [4].

Direct sources of information about a certain tattoo the offender can be material and ideal traces in the environment (ideal traces remain in the memory of people who have seen these tattoos, and the carrier material traces of the offender on the completed tattoo).

Information about the presence of tattoos and its contents from the suspect, accused or defendant can be obtained during the preliminary investigation and judicial consideration of criminal case of the procedural or non-procedural ways.

Procedure the following information obtained during interviews of victims and witnesses who saw the tattoo, the suspect, the accused and their examination in compliance with article 241 of the Criminal procedural code of Ukraine, the examination of the corpse is judicial-medical examination. Information about tattoo are entered into the Protocol of the relevant investigative actions with binding of the precise location of the tattoo on the surface of the human body, their shape, size (figures, symbols), color, content, texts, dates and the like.

The presence and nature of the tattoo from a suspect or accused during interrogations of witnesses and victims are investigated by the wording of questions, the most typical of which can be such.

When the circumstances under which a witness or victim saw the tattoo on the body of the suspect or the accused?

In what areas of the body of the suspect or the accused was located a tattoo?

Information about tattoo remember a witness or victim (size, shape, content text, date, color and other individual characteristics)?

For more accurate and objective information about tattoos during interviews and surveys are often used reference books, and in some cases invite the artist, who according to the testimony of relatives, friends, and law enforcement records graphical information about the features of the images, text, or abbreviation of the tattoo.

For the objectivization of the testimony of witnesses, information about tattoos, it is advisable to obtain from each witness separately and in case of disagreement, to correct the obtained data, after a joint analysis with the interviewee. If possible, a description of the tattoo should be supplemented with more accurate and objective method of fixing — photography and video.

Non-procedural method for the selection of the tattoo and its contents, the investigator (or other law enforcement officer) can get during the direct observation (if tattoo applied on exposed skin), conversations with relatives, friends or acquaintances, carrying out quickly-search actions. Information about the availability of tattoo a particular person can also be obtained from medical and other documents, criminal record. If the existence of tattoo a particular person specified in a

medical or other document has evidentiary value in a criminal case, the investigator must review the document to make the report and to attach the original or a copy of the case.

It should be noted that the receipt and use of forensically important information about the peculiarities of the individual offender occur regardless of his desire. As you know, the preliminary investigation in the criminal case, as a rule, is carried out in the context of the conflict between the investigator and the person who committed the crime and all possible means to oppose the establishment of an investigator of objective truth in the case, including obtaining the necessary amount of forensically relevant information (through the refusal to provide evidence or distortion of facts, their presentation is in their favor). So, in the absence of other sources in such cases the degree of awareness of the investigator depends on the desires and personal considerations of the offender.

A different situation in the case of obtaining information about the identity of the offender through the study of drawing tattoos on his body. In the presence of information that the body of the suspect or the accused has a tattoo, the investigator may forcibly conduct the survey and obtain the necessary information through the interpretation of the drawing of the tattoo, despite his reluctance to provide such information.

It is clear that to obtain forensically relevant information about the identity of the bearer of the tattoo of his drawing is possible only through interpretation, that is, the establishment of its meaning. For example, tattoo epolet with white skull and crossbones and the abbreviation (Fig.) may indicate a kind of award that its carrier in the underworld belongs to the category of so-called criminal authorities in the prison hierarchy, the camp elite. The presence of epaulets certifying the right to use force ("epaulettes" - usually the signs of valor, something like orders or medals; prick them at the time of disobedience, riots, primarily for ideological reasons).

The owners of these tattoos, as a rule, are characterized by the pursuit of violations of the detention regime, and consequently, in the event of the inmates of such epolet them immediately entered in the list of potential rebels.

Skull and crossbones tattoo on shoulder and forearm, as a rule, cruel, aggressive individual (the skull is a symbol of criminals seeking power).

As for the abbreviations, their interpretation is not something immutable and unchanging. It can be free. Many abbreviations are treated differently.

The true meaning of text abbreviations knows only their owner.

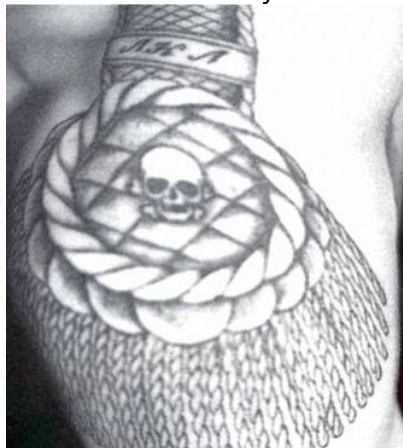

Fig. Tattoo epolet with white skull and crossbones and abbreviation

We should agree with S. Lukasiewicz that the criminal thieves' traditions and customs are the Foundation on which is fixed the experience of previous generations of criminals, which ensures its continuity and promotes criminal behavior among persons that fall under the influence of criminal subculture in places of imprisonment, further professionalization and consolidation. Rules of the criminal subculture crime stored in the stability, the ability to play, they strengthen their fight against social influence. These processes have a dual nature: on the one hand, they act as a means of maintaining stability, and on the other — attract to its ranks new members. Reflected from the individual perception, the criminal subculture traditions and customs are the "fixer" of negative subjective attitudes of individuals [5].

Due to the fact that a tattoo is an artificial violation of the skin with sharp (cutting) tools with subsequent introduction into the skin pigments for a lasting illustrations or other images, it can be not only identifying a human trait, but a symptom of the topography of the surface layer of the skin.

Unfortunately, tattoos are pretty much used mostly for identification, recognition, although if you decode its contents, it can tell a lot about the tastes of their carriers, to give some bibliographical information. According to analysis of tattoos, stencils (i.e. drawings) in which their tattoos are constantly changing, so a unique their meanings, usually impossible. However, their study for a long time allowed to isolate the common symptoms, familiarization with which will be a reliable basis for appropriate orientation of employees of law enforcement agencies [2].

As a conclusion, we note that forensic investigation tattoo allows you to set significant information on the identity, namely: first, unlike other special signs criminal tattoos may be a source of such a significant volume of information allows to obtain information on inherent anatomical, biological, psychological and social properties, which are necessary for identification, tactical tasks and to establish a factual picture of the events of the crime in the process of disclosure and investigation; secondly, information about man with a criminal tattoo is an integral element of criminalistic characteristics of crimes committed by convicts in places of deprivation of liberty, which, in turn, is the soil, a typical model for the design and build of a technique of investigation of crimes committed by convicts in places of deprivation of liberty. It is also necessary to consider that in the process of investigation of crimes committed in penal institutions, the convicted person may be not only the suspect or the accused, but the victim or witness in the case under investigation.

REFERENCES:

1. Lozovsky V. Kak vizhyt i provesty vremya s polzoy v tyurme. Taturopy [Elektronnyy resurs] / V. Lozovskyj. — Rezhym dostupa : <http://www.tyurem.net/mytext/how/039.htm>.
2. Taturopy. Istoriya voznyknovenya i pronyknovenya v prestupnij myr [Elektronnyy resurs]. — Rezhym dostupa : <http://www.wowanium.narod.ru/tatu.html№01>.
3. PyrozHKov V.F. Krymynalnaya psyxologiya / V.F. PyrozHKov. — M. : Os-89, 2001. — 704 s.
4. Kalyuga K. V. Taturopyvannya yak krymynalistychna oznaka osoby zlochyncya / K. Kalyuga // Krymynalistychnyj visnyk, - №1 (19), 2013. — S.94-100.
5. Lukashevych S. Krymynalna subkultura yak odyz faktoriv negatyvnogo vplyvu na zasudzhenyx / S. Lukashevych // Visnyk Akademiyyi pravovykh nauk Ukrayiny /1 (24) — 2001- S.182-189